

КНИЖКА ПРО АВТОРА ПІСНІ "ГУЦУЛКА КСЕНЯ"

Орест Яцків

Філоненко Людомир. Ярослав Барнич. - Дрогобич: Відродження, 1999.

Нещодавно в Дрогобичі вийшов друком науково-популярний нарис "Ярослав Барнич". Його автор - доцент Дрогобицького педуніверситету ім. І. Франка, кандидат педагогічних наук Людомир Філоненко багато робить для повернення замовчуваних тоталітарним режимом славетних постатей національної культури, активно досліджує різні грані життя і творчості В. Барвінського, М. Вербицького, С. Воробкевича, М. Гайворонського, Д. Січинського та ін.

Книга про Я. Барнича - перша монографія вченого. В ній він широко й професійно виважено представляє майже невідомі сторінки життєвого і творчого шляху видатного майстра нової української оперети, талановитого творця численних популярних пісень, одна з яких - "Гуцулка Ксеня" - давно вже стала народною.

Читаючи скрупульозно опрацьований нарис про Ярослава Барнича, розумієш, чому апологети радянщини так вперто ненавиділи його: виходець із Коломийщини, з інтелігентної вчительської родини, активний учасник формувань Українських Січових Стрільців, талановитий диригент, музикант-педагог, автор високопатріотичних модерних оперет, масових популярних пісень, він був противником будь-якого поневолення України. Дивом врятований від погрому гітлерівців, які 1943 року увірвалися до театру під час вистави "Шаріка", розшукуючи активістів ОУН і УПА, він з сім'єю перебрався на Захід, спочатку до Німеччини, а згодом до США, де чимало корисного зробив для розвитку української культури.

Матеріал книги значно доповнює зоровий ряд: понад 60 ілюстрацій - оригінальних світлин, копій рукописів, першодруків, вдало виконаний на обкладинці книги портрет митця (художник І. Можак). Цінними є представлені в додатках автобіографічні і мемуарні матеріали Я. Барнича та його дружини Ярослави Барнич, видатної акторки, постійної супутниці і порадиці музиканта. Тут же поданий майже невідомий у нас нарис І. Менделюка "Гуцульський ансамбль у Станіславові в 1940-1941 році", де об'єктивно інтерпретуються витoki відомого творчого колективу. А вплетена до фабули нарису низка епістолярних матеріалів, віднайдених в архівах і вперше опублікованих, заслуговує щонайвищої похвали!

І нарешті, вагомим є нотний додаток: тут вперше подано чотири композиції Я. Барнича, а його "Гуцулка Ксеня" - в блискучій обробці для чоловічого вокального квартету з супроводом фортепіано Є. Козака (це аранжування публікується вперше).

Безперечно, книга викликає якнайкраще враження. Однак ця праця про Я. Барнича - то тільки своєрідне "запрошення до розмови", і що друге її видання, розширене і доповнене, - неминуче.

Тож побажаємо авторові плідних пошуків і подальших відкриттів. Нехай очищаються замулені джерела і торжествує правда.

м. Дрогобич